

متن پرسش

با عرض سلام خدمت شما! با توجه به آنکه مدرکات حصولی به مدرکات مابلذات که حضوری انسان است، برمی‌گردد. آیا می‌شود گفت که انسان همیشه دارد خودش را درک می‌کند. بعبارت دیگرانسان همیشه از دریچه وجود خودش با بیرون از خودش ارتباط دارد. شاید بتوان گفت که ادراک حضوری یعنی عالم درون یعنی ذات من. عالم خواب یعنی درون ذات انسان. من وقتی که در خواب هستم با خودم روبرو هستم. مطالب بالادرس است یا نه؟ اگر نادرست است کدام بخش نادرست است؟ با تشکر از وقتی که برای پاسخ گویی به سوالات می‌گذارید. دوستدار شما!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در جواب سؤال ۳۷۳۷۵ عرض شد به هر حال در خواب، قوه خیال انسان در میان است و اگر انسان در بیداری، نفس ناطقه خود را با معارف الهیه تربیت نکرده باشد، قوه خیال او میدان ظهور توهمات می‌شود هرچند آن توهمات زیبا هم که باشند حکایت دروغینی را مقابل ما شکل می‌دهند. موفق باشید